

31 Μαΐου 2013

Είπε Γέρων... Παναγία μου... (Βασισμένο σε ομιλία Π. Ζαχαρία ΕΣΣΕΞ)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Όσα και εάν πω ελάχιστα, θα είναι για την Κόρη
και δε γεννήθηκε άνθρωπος, σαν την Βασιλοκόρη..

Μόνο μια επίκληση του ονόματος γεμίζει
με δύναμη και ενέργεια το γένος να ελπίζει.....
Έχει την μεγαλύτερη πρεσβεία εις τα Θεία
και βασιλεύει επάξια στα δεξιά η Κυρία..
Σχέση έχει ιδιαίτερη , με των ανθρώπων γένος
και ύμνος πρέπει δια Αυτήν και κάθε ουράνιος αίνος...
Έφερε η πτώση αδελφοί , τον πόνο και αμαρτία
φθορά και κόπος έκτοτε , βρίσκονται , σε απαρτία..
Λάβαμε αποκάλυψη, δια του Θείου προσώπου
ευθέως την δώρισε ο Θεός , δια του Υιού , επιτόπου.
Πάει ο θάνατος μακριά, έρχεται η ισορροπία
και έχει ο Θεός το σχέδιον, να φύγει η ανομία.....
Πρώτο και κύριο πρόσωπο, στην θεία οικονομία,
η Θεοτόκος , το όργανο και σωτηρίας αιτία...
Είναι η Αγία σιγή, της Θεοτόκου , χρώμα
λίγα γνωρίζει ο άνθρωπος για αυτό το Άγιο Σώμα,
Ο Άγιος τη ζωγράφισε , Λουκάς και έκτοτε, η Εικόνα,
έμεινε απαστράπτουσα, σε κάθε νέον αιώνα.
Γράφτηκαν στα ευαγγέλια, όσα μας πρέπει λόγια
και όσα η ίδια έβαλε , σ, Αγίων Πατέρων στόμα....
Παιδιόθεν η Αμώμητος βρίσκεται μέσα στα άγια,
μεγάλωσε μες, το ναό , στην αγκαλιά , την άγια..
Εκεί θα βρει με προσευχή , τον Κύριο και Θεό της

και μέσα στην βαθιά καρδιά, το δρόμο το δικό της...
Είδε το πόνο τη φθορά, και τον επάρατο θάνατο, ...
και έκλαψε για τον άνθρωπο, που ηρνήθη τον Αθάνατο..

Αγάπησε τον Ύψιστο, πριν κατά και κατόπιν,
και δίκαια αξιώθηκε να φέρει το Δεσπότην..

Το πνεύμα πήρε του θεού και το έκανε ικεσία,
προς το Θεό πατέρα μας, θερμότατη πρεσβεία.....

Είχε το λόγον με φειδώ και βιωτή με ευσέβεια
χάρισμα την ανατροφή και την πορεία , βεβαία.

Βίον καθόλα επαινετόν- ζωήν θεοφιλή
και έγινε Μάνα με έλευσιν του Πνεύματος , σ, αυτήν..

Έφλεξε την καρδιά της, η προσευχή και ο πόθος
να γίνει η δούλη του Θεού, όταν διέλθει ο Πρώτος..

Ζέουσα είχε προσευχή η Κεχαριτωμένη
και την αξίωσε ο Θεός , την Υπερευλογημένη..

Αξίωσον με, Δέσποτα, να καταστώ η δούλη,
νυχθημερόν προσεύχονταν τα Πάναγνα Της χείλη,
να πληρωθούν όσα έγραψαν, προφήτες και άξιοι δούλοι...

Μα αξίωσεν ο Πλάστης, μου να γίνει αυτή η Μητέρα
και λάμπρυνε τους ουρανούς, ως η Άγια Πλατυτέρα....

Έγινε διότι εκπλήρωνε , τον λόγο μες, τα στήθια
και πρώτα η ταπείνωση , ήταν για αυτή συνήθεια.

και απ, τον Ύψιστο ζητά να δίδει παραμύθια

και ανάπαυση στους δυστυχείς, που έχασαν την αλήθεια,,,,,

Ο νους μες, την καρδιά της, ήταν και παραμένει
χαίρει και ταπεινώνεται, κηρύττει και προσμένει.....

Γεννιέται ο κόσμος από αρχής, ευθύς μετά το Γένοιτο
και εμείς θα μακαρίζουμε τη Κόρη που εδέχετο .

Το χαίρε διακόπτει την σιωπήν , και η Παρθένος απόρη
πως Μάνα Πλάστη θα γενεί, αλλά θα είναι Κόρη!
Σιωπά και διαλογίζεται , η της αγνοίας, ο τόκος,
δούλη ζητούσε να γενεί και όχι Θεοτόκος.

Η Παρθενία δέσμευση, νόμος βαρύς ο τρόπος,
ασήκωτος ο πέλεκυς και αβάσταχτος ο κόπος...
Γνωρίζει την υπόσχεση , ο Μνήστορας της Κόρης
προστάτης είναι και μάρτυρας Αγνής Βασιλοκόρης.

Τον νόμιμο γάμο θα ευλογεί με τούτο το δεσμό
και ο Ιωσήφ, προαισθάνθηκε τον Θεϊόν ασπασμό.....
Αν και αρχικά αυτός σκέφτηκε την Κόρη να απολύσει
καρπός του Αγίου Πνεύματος το λογισμό θα σβήσει...

Σφραγίδα ο Αρχάγγελος , της Παρθενίας θα δώσει
και έτσι με νομιμότητα , το Πλάστη να μας δώσει,
η Κιβωτός που έμελλε την πλάση όλη , να σώσει.....

Εξαίρετα σε ευχαριστώ Κύριε και Θεέ μου
που χάρισες τη Δέσποινα , Πλάστη Δημιουργέ μου
και έγινε η Γέφυρα η Σεπτή, να ανεβώ στα ουράνια,

ίσως φορέσω ο άθλιος , τα ένδοξα στεφάνια...

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής